

ΚΑΜΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟΥΣ ΕΚΒΙΑΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

Το δημοψήφισμα της 5ης Ιούλη, πέτυχε ήδη ένα μέρος του στόχου του. Από την ανακοίνωσή του το βράδυ της Παρασκευής μετατόπισε το κοινωνικό ενδιαφέρον σε κυριαρχικά διλήμματα. Κοινωνικά, αυτό που επικρατεί είναι πανικός, φόβος, μοιρολατρία. Οι ουρές των απεγνωσμένων στα ΑΤΜ, οι διάλογοι τρόμου στα πηγαδάκια, οι καρφωμένοι στις τηλεοράσεις θεατές είναι μόνο κάποιες από τις σκηνές που εξελίσσονται. Πιο εμφατικά από κάθε άλλη φορά το χρήμα (μέσα από το σχήμα ευρώ ή δραχμή), οι εμπορευματικές σχέσεις, η κατανάλωση, ειδικά τώρα που επικρέμεται ορατή η μη δυνατότητα εκπλήρωσής τους, αναδεικνύονται σε απόλυτους ρυθμιστές της ζωής, εγείροντας συναισθήματα απόγνωσης, πανικού, αδιεξόδου. **Τη συναισθηματική και υλική ερήμωση έρχεται να διαχειριστεί ένα χάος από τρομολάγνα σενάρια, σε ένα επικοινωνιακό παιχνίδι ενισχυμένης κοινωνικής χειραγώγησης.**

Μέσα σε λίγες μέρες και στη βάση της απάντησης στο συμπυκνωτικό δίλημμα που έθεσε η αριστερή πολιτική διαχείριση, βλέπουμε την αποθέωση των κρατικίστικων λογικών και της πατριδολαγνείας. **Και το "ναι" και το "όχι" του δημοψηφίσματος έχουν τον ίδιο παρονομαστή:** αυτό της διάσωσης του ελληνικού κράτους. Το "ναι" στις απαιτήσεις ΔΝΤ, ΕΚΤ, Ε.Ε. μεταφράζεται σε απάντηση να παραμείνει το ελληνικό κράτος εντός των υπερεθνικών-διακρατικών σχηματισμών, ώστε να μην διασαλευτεί η κερδοφορία του αλλά και τα μεγάλα επιχειρηματικά συμφέροντα. Οι ψηφοφόροι του φουσκώνουν από εθνική υπερηφάνεια ότι θα κρατήσουν το κράτος εντός των "ευρωπαϊκών ιδεωδών", ξεχνώντας, ίσως, ότι μεταξύ αυτών βρίσκεται και ο ταχύτατος εξανδραποδισμός μεγάλων κοινωνικών κομματιών που ξεκίνησε πριν πέντε χρόνια και θα ενταθεί. Το "όχι" προτείνεται από ένα πολύ ετερόκλητο κράμα υποκειμένων, σε μια γκρίζα ζώνη από θολές αρνήσεις, με μια διαφορετική αφήγηση εναντίωσης και επαναστατικότητας από κάθε μπλοκ, το οποίο εύγλωττα εκτείνεται από την άκρα αριστερά μέχρι και τους μισάνθρωπους της χρυσής αυγής. Και η απάντηση αυτή είναι μια "στιβαρή" θέση να διασωθεί το ελληνικό κράτος (ασφαλώς, μαζί με την κυρίαρχη αστική τάξη), αυτή τη φορά από τους "κακούς" θεσμούς, με ακόμη μεγαλύτερη δόση λόγων σχετικών με το έθνος, την υπερηφάνεια, την αξιοπρέπεια. Το "όχι" δεν σημαίνει σε καμιά περίπτωση μη συνέχεια των εκμεταλλευτικών δομών και των ανισοτήτων, και οι διαβεβαιώσεις του κυβερνητικού σχηματισμού, που πρωτοστατεί στο "όχι", περί απρόσκοπτης συνέχειας του κράτους και μετά το δημοψήφισμα είναι κάτι παραπάνω από απόδειξη. Ακόμη και μετά το "υπερήφανο όχι" του διαταξικού χυλού, οι μηχανισμοί των θεσμών μαζί με τους κυβερνώντες θα διαχειριστούν τη δεδηλωμένη πλέον χρεωκοπία του ελληνικού κράτους.

Σε κάθε περίπτωση, αυτό που έχει συμβεί σε χρόνο ρεκόρ μιας εβδομάδας είναι μια μεγέθυνση της ενσωμάτωσης οποιασδήποτε ριζοσπαστικής απάντησης, των όποιων κοινωνικών αντιστάσεων υπό την ομπρέλα του κράτους. **Η κυβερνοαριστερά είναι ειδική σε αυτόν τον τομέα: να εκτονώνει την όποια κοινωνική δυσαρέσκεια προς όφελος του κράτους και να κατευθύνει την όποια κοινωνική οργή στα ήσυχα λημέρια της διαπραγματευσης και του κυβερνητισμού, διαθλώντας και εξομοιώνοντας τα συμφέροντα των από τα κάτω με εκείνα των εξουσιαστών.** Το είδαμε τον Φλεβάρη, με το φιλοκυβερνητικό συλλαλητήριο-τραγέλαφο στο πλάι των διαπραγματευτικών αποστολών, το βλέπουμε και τώρα που ζητείται η βούλα μας στη διατήρηση του υπάρχοντος συστήματος με τον ένα ή τον άλλο τρόπο.

Ας το καταλάβουμε: η συμμετοχή στο δημοψήφισμα με τον όποιο τρόπο είναι συμμετοχή στη διατήρηση και επέκταση του εκμεταλλευτικού αυτού συστήματος και των ανισοτήτων. Η συμμετοχή στο δημοψήφισμα βάζει ακόμα ένα λιθαράκι στο καθεστώς της διαμεσολάβησης, της ανάθεσης, της παθητικότητας. Οι από τα κάτω ποτέ δεν έχουν να περιμένουν τίποτα από τις διαπραγματεύσεις, είτε γίνονται στο Μαξίμου είτε στα μεγάλα τραπέζια των Βρυξελλών. **Για όλους εκείνους κι εκείνες των υποτελών τάξεων και τους περισσευούμενους αυτού του κόσμου, αυτούς που καταθέτουν τη ζωή τους στα εργασιακά κάτεργα ή στα ταμεία του ΟΑΕΔ, η λύση δεν μπορεί να είναι η διατήρηση του καπιταλιστικού κράτους.** Η όποια ψήφος στο δημοψήφισμα θα νομιμοποιήσει πολιτικές ενάντια μας. Θα δώσει ανάσα στον ασθμαίνοντα καπιταλισμό, του οποίου την κρίση καλούμαστε και πάλι οι από κάτω να αποσβέσουμε, με φτώχεια, εξαθλίωση και πολύ θάνατο.

Ενάντια στο μονόλογο του φόβου, της ασάφειας, των διαθλαστικών, πρακτικίστικων απαντήσεων να πορευτούμε συλλογικά, αλληλέγγυες/οι, με αυτοοργανωμένες δομές και κοινότητες αγώνα, ενάντια στο κράτος και τους μηχανισμούς του σε κάθε του μορφή, ενάντια στα αφεντικά, σε κάθε είδους διαχωρισμό και ανισότητα. Να επιλέξουμε ανυποχώρητα τη σύγκρουση, συλλογικοποιώντας τις αντιστάσεις μας, μέσα από κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες. Να απεμπλακούμε από οικονομίστικες λογικές, που θέλουν το χρήμα, τα εμπορεύματα, τα κάτεργα του καπιταλισμού ως αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής. Θέτοντας εδώ και τώρα το δικό μας, πραγματικό ερώτημα: κράτος και καπιταλισμός ή επανάσταση. Με την ευφύια των αγωνιζόμενων, αυτών που συναντιούνται και δρουν ως ίσο προς ίσο, να καθορίσουμε εμείς τους όρους της ζωής μας. Μέχρι τη συντριβή κάθε εξουσίας.

**ΚΑΜΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ
ΟΛΟΙ/ΕΣ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΑΦΕΝΤΙΚΑ
ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ-ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ-ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ**

Ιούλιος 2015

Αγρός,
Αυτοδιαχειριζόμενο κατειλημμένο έδαφος, στο πάρκο τρίτση